

FENT CAMÍ per la Segarra rural

10 de març
de 2013
Núm. 781

PAPA

Possiblement molts cristians dels seglers anteriors haurien desitjat veure el que veiem aquests dies. Parlo de la renúncia del Papa, del seu testament en les últimes audiències, del seu vol amb helicòpter cap a la residència provisional de Castel Gandolfo...

A voltes tenim la sensació que som pocs, insignificants davant un món que ens ignora o se'n riu de nosaltres i potser pensem que "això" s'acaba. Però aquestes imatges, que tot el món ha vist i ha seguit, potser demostren que la nostra Església no sols està molt present en la mentalitat moderna sinó que en mig del materialisme encara hi caben uns sentiments -o almenys una curiositat- en vers una dimensió que va més enllà del que es veu i es toca, més enllà de l'egoisme i el profit individualista.

Potser la "renúncia voluntària i plenament conscient del Papa", per donar pas a un altre que tingui més forces i possibilitats que ell, ha tocat la fibra de molts decebutos amb els homes d'avui dels quals ja hom no n'espera -injustament- només que corrupció, egoisme, violència i abús de poder.

El papa ens fa creure en la humanitat. Encara hi ha persones bones, persones nobles, persones que no s'aferrin als càrrecs, persones que anteposen el bé comú a la seva glòria, prestigi o poder.

Aquesta és una molt bona lliçó per al nostre món que sembla que ja no creu en res ni en ningú. Tothom pot creure que el cas del Papa no és

únic, que són molts que, sense sortir a la televisió, viuen dia a dia en el mateix estil del que ha fet el Papa.

Potser no podrem encomanar en els que viuen en aquesta societat que lo del Papa és la plasmació concreta de l'ideal de Jesús com bellament ens el recorda el Concili Vaticà II quan ens diu citant paraules de Jesús "no he vingut a que em serveixin sinó a servir i a donar la vida pels altres".

Tant de bo, tu i jo, i començant pels cardenals que entraran al Conclau, es moguin pura i simplement per aquest ideal i que tots, amb el futur Papa contribuïm amb totes les forces per fer un món més humà, més esperançat, més net, més solidari i més igual. I que aquesta sigui la verdadera pau al món perquè tots els homes són de "bona voluntat".

AMÉN

VIDA DE LES NOSTRES PARRÒQUIES

Defunció:

SANT GUIM DE FREIXENET:

El dia 8 de febrer morí als 87 anys **Antonio Gabarró i Marfà**, viudo de Remei Marcè i Carulla.

El nostre condol als familiars.

Horaris:

Aquest diumenge, 10 de març.

SANT ANTOLÍ: 3/4 d'una migdia (bateig).

VERGÓS DE CERVERA: 10 matí.

Dissabte, 16 de març.

HOSTALETS: 8 vespre.

SANT GUIM DE FREIXENET: 2/4 de 7 tarda.

Diumenge 17 de març.

CASTELLNOU D'OLUGES: 12 migdia.

FONOLLERES: 11 matí.

FREIXENET: 1 migdia.

GRANYENA: 12 migdia.

MONTOLIU: 10 matí.

PALLEROLS: 10 matí.

LA RABASSA: 2/4 d'onze matí.

SANT ANTOLÍ: 3/4 d'una migdia.

SANT GUIM DE FREIXENET: 12 migdia.

TALAVERA: 2/4 de 12 migdia.

L'egoisme

L'escultor Manolo Hugué un dia va dir: *Una infinitat de vegades he volgut fer una Venus i m'ha sortit una granota.*

Aquesta és la veritat: el pecat (així s'anomena l'egoisme) té incidència en la nostra vida.

I això és un pes que pot arribar a ser insuportable, tant que en els nostres dies s'ha intentat buscar-hi remei per uns camins si més no curiosos. S'ha intentat fer desaparèixer el pecat eliminant-ne la paraula.

No diguem més la paraula pecat –s'ha dit-. D'ara en endavant, parlem de malalties: El peresós no és més que un astènic. L'orgullós, un candidat a la paranoia. El colèric, un agressiu patològic. El luxuriós, una víctima de desequilibris hormonal...

El que abans en deien pecats, són malalties que els metges les curen.

Un altre camí per treure l'angoixa del pecat s'ha fet passant del pecat individual al pecat col·lectiu. Així allò que és de tots, no és de ningú, o com a màxim, si tots participem del pecat, ens toca només una petita part que no té importància.

El resultat ha estat un gran fracàs.

El pes de la consciència del mal no desapareix pas. La consciència del mal que casusem en el món no la poden curar ni metges, ni medicines, ni drogues.

Només Déu pot alliberar-nos del pecat, perdonant-nos-el.

I nosaltres necessitem que ho faci. Ho necessitem tant com sentir-nos estimats per Ell. Jesús ens fa saber aquesta bona notícia: *Déu té les mans sempre disposades a un generós perdó.* Està disposat a perdonar-nos una i mil vegades, incansablement, perquè a còpia de ser perdonats descobrim que som infinitivament estimats i aprenuem a estimar, també nosaltres, amb aquell amor que traspua perdó, pau i alegria.

Déu, si no fos la primera veritat, seria la primera necessitat de la persona humana per a fer-nos sentir perdonats i estimats.

Josep Maria Gironella va escriure: *Sense Déu, la societat és un fracàs, i molts governants de la nostra era prescindeixen de Déu.*

Déu és necessari perquè l'home pugui viure en aquest món sentint-se perdonat, en harmonia amb ell mateix, sentint-se estimat, i estimant.

Edita: Grup de parròquies de l'Arxiprestat de la Segarra. Bisbat de Solsona

E-mail = redaccio@galeon.com web= www.efulls.com/